



Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-001201/2011-01

Датум: 30.03.2012. године

Београд

Високи савет судства у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Л.Ш.П. из Београда**, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС”, број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11), на седници одржаној 30.03.2012. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца **Л.Ш.П. из Београда.**

ПОТВРЂУЈЕ СЕ одлука Високог савета судства број 119-05-00696/2010-01 од 14.06.2010.

Образложење

Високи савет судства је објавио Оглас за општи избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији, који је објављен у „Службеном гласнику РС”, број 52/09 од 15.07.2009. године.

На наведени Оглас, подносилац приговора **Л.Ш.П.** је поднела пријаву за избор судије у Основни суд у Београду, Виши суд у Београду и Виши прекршајни суд у Београду.

У тренутку подношења пријаве била је судија Првог општинског суда у Београду, а за судију је изабрана у јулу 1992. године.

Након спроведеног поступка општег избора судија, Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС”, број 106/09), којом је утврђено да изабране судије ступају на функцију 01.01.2010. године.

Јединственом одлуком Високог света судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, утврђено је које судије нису изабране у складу са одредбама Закона о судијама („Службени гласник РС”, број 116/08), јер нису испуниле услов за избор у суд за који су поднели пријаву, а који су предвиђени одредбом члана 45 Закона о судијама, и одредбама члана 1, 13 и 14 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС”, број 49/09).

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 212 изреке, утврђено је да Л.Ш.П., судији Првог општинског суда у Београду престаје судијска дужност дана 31.12.2009. године.

Високи савет судства је, поступајући по правном ставу Уставног суда Републике Србије од 25.03.2010. године, донео појединачну одлуку о престанку судијске дужности број 119-05-00696/2010-01 од 14.06.2010. године, којом је у ставу један изреке констатовано да је Л.Ш.П. престала судијска дужност са 31.12.2009. године, а у другом ставу изреке да се овом појединачном Одлуком замењује јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 212. изреке.

У образложењу појединачне одлуке о престанку судијске дужности број 119-05-00696/2010-01 од 14.06.2010. године наведено је да су разлози за сумњу у односу на подносиоца приговора образовани у погледу оспособљености и стручности. Изнето је да је подносилац приговора у више предмета израдила одлуке у парничној материји у року који се не може оценити као примерен. У 30 П предмета је израдила одлуке након истека рока од 30 дана, а у 24 П предмета након истека рока од 60 дана. Сходно одредби члана 341 став 1 Закона о парничном поступку, само је у сложенијим предметима допуштено прекорачење рока од 8 дана за израду одлуке, и то највише за још 15 дана, тако да ЗПП ни Мерила не допуштају продужење рока за израду одлуке преко 30 дана. Сходно томе, наведени рокови израде одлука се не могу сматрати примереним, и представљају прекорачење законског рока, што доводи у питање право странака на суђење у разумном року. Такође, разлози за сумњу постоје и у погледу стручности, с обзиром да је подносилац приговора имала 34,96% укинutih одлука што је знатно изнад просека суда у коме је вршила судијску функцију, јер је просек укинutih одлука у парничном одељењу Првог општинског суда у Београду био 25,82% за посматрани период.

Подносилац приговора је 15.01.2010. године поднела уставну жалбу на одлуку Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, са предлогом да се поништи одлука у делу става којим јој је престала судијска дужност. Против одлуке 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, подносилац приговора је поднела жалбу Уставном суду 19.03.2010. године, са предлогом да се одложи извршење одлуке у делу става којим јој је престала судијска дужност, и да се наложи Високом савету судства да подносиоца приговора распореди на судијску функцију у суд који је предузео надлежност суда у коме је оављала судијску функцију. Жалба је поднета због:

- битне повреде одредаба поступка
- погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања
- погрешне примене материјалног права
- повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Дана 02.12..2010. године, поднела је жалбу на Одлуку првог састава Високог савета судства број 119-05-00696/2010-01 од 14.06.2010, у којој је истакла да остаје при поднетој уставној жалби, као и жалби Уставном суду. Није оспорила извештај о раду нити број одлука израђених након законског рока, али је навела да је у раду имала старе и сложене предмете, да је остваривала боље резултате од појединих изабраних судија, те да је имала у просеку 25,71% укинутих одлука. Предложила је да Уставни суд одложи извршење одлуке од 14.06.2010. године и наложи ВСС да је изабере на судијску функцију.

Одредбом члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности из члана 101. став 1. Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, те да о приговору одлучује Стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. ст. 1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је 23.05.2011. године донео Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11), у даљем тескту Правила.

Одредбом члана 45 Закона о судијама је прописано да су услови за избор судија: стручност, оспособљеност и достојност.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке првог састава Високог савета судства, на основу члана 23 Правила, Комисија Високог савета судства је дана 13.01.2012. године одржала рочиште, на коме се подносилац приговора изјаснила, и у потпуности остала код свих навода из уставне жалбе од 15.01.2010. године, жалбе Уставном суду од 19.03.2010. и 2.12.2010. године, као и поднеска који је доставила . Навела је да није спорно да је у посматраном периоду израдила 30 одлука у П предмета након истека рока од 30 дана, а у 24 предмета некон истека рока од 60 дана. Даље је изнела да оспорава разлоге у појединачној одлуци, а који се тичу њене стручности, и да појединачна одлука садржи оскудно образложење, произвољну оцену и неаргументоване доказе. Навела је да је била задужена углавном старим предметима, јер је од 406 предмета у раду, 304 било старих, и да је поступање по овим предметима изискивало велики напор и залагање. Такође, променила је материју, с обзиром да је пре поступања у парничном одељењу радила у кривичној материји. Што се тиче израде одлука након законског рока, навела је да је према извештају суда за посматрани период, просек суда за израду одлука до 60 дана био 8,88%, док је просек суда за израду одлука преко 60 дана био 4,36%, па су њени просеци од 4,91% за одлуке до 60 дана, односно 3,93% за одлуке преко 60 дана, бољи од просека суда. Такође, изјавила је да је из извештаја о раду судија Првог општинског суда у Београду, у посматраном трогодишњем периоду имала 25,71% укинутих одлука, што доказује да је испољила довољан ниво стручности, и да је њен проценат укинутих одлука мањи од просека суда, а који је у посматраном периоду износио 25,82%. Указала је и да је кабинет и судницу делила са још две судије, па је прва рочишта у предметима заказивала у 13 часова, након завршетка суђења колегинице која је радила у преподневној смени. Веома често

се дешавало да се суђења у преподневној смени из објективних разлога не заврше до наведеног термина што је утицало на померање њених рочишта. Радно време јој се никад није завршило пре 20 или 21 час, јер је након суђења радила на обради предмета који су јој били изнети кроз пошту. Имала је проблема са записничарком, коју је морала да прихвати, јер је једина пристајала да ради у поподневној смени, па је често била принуђена да сама куца дописе, лепи списе, и здружује поднеске и повратнице.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, извршила увид и прочитала доказе:

- извештај о раду Л.Ш.П., судије Првог општинског суда у Београду за 2006, 2007 и 2008. годину (Т-2 образац)
- извештај о раду Првог општинског суда у Београду за 2006, 2007 и 2008. годину
- пријаву на оглас за избор судије на име Л.Ш.П., број 127-01-111-00-12478 од 23.07.2009. године
- извештај Првог основног суда у Београду VIII.Су.бр. 3/12 од 05.01.2012. године о броју предмета у којима је подносилац приговора израдила одлуке након истека рока од 60 дана, за период од 2006. до 2008. године, као и време израде одлука након 60 дана у предметима у којима је поступала Л.Ш.П.

и утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора Л.Ш.П., у периоду који се сходно одредби члана 13 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила посматра, у 2006, 2007. и 2008. години је била судија Општинског суда у Приштини, а решењима председника Врховног суда Србије од 16. маја 2006., 16. маја 2007. и 8. маја 2008. године упућена је на рад у Први општински суд у Београду.

Увидом у извештај о раду Л.Ш.П. (Т-2 образац), је утврђено да је остварила следеће резултате:

У 2006. години:

Поступала је од 22. маја 2006. године.

Подносилац приговора је поступала у П материји.

У П реферици укупно у раду је имала 406 предмета, решених 94 предмета, остало нерешених 312 предмета. Ниједна одлука израђена преко рока од 30 дана. Ожалбених одлука је било 4, од тога 1 потврђена, или 25%, 1 преиначена, или 25%, и 2 укинуте, или 50%.

У Р реферици укупно 1 предмет у раду, 1 решен.

Укупан проценат испуњења норме је износио 43,26%.

У 2007. години:

Подносилац приговора је поступала у П материји.

У П реферици на почетку извештајног периода има 312 предмета, укупно у раду 576 предмета, решених 253 предмета. Остало нерешених 323 предмета. Израда одлука до 60 дана у 8 предмета, 2 одлуке израђене преко рока од 60 дана. Ожалбених одлука је било 15, од тога 8 потврђено, или 53,33%, 2 преиначене, или 13,33%, и 5 укинутих, или 33,33%.

У Р реферици укупно 1 предмет у раду, 1 решен.

Укупан проценат испуњења норме је износио 83,34%.

У 2008. години:

Подносилац приговора је поступала у П материји.

У П реферици на почетку извештајног периода има 323 предмета, укупно у раду 584 предмета, решених 264 предмета. Остало нерешених 318 предмета. Израда одлука до 60 дана у 22 предмета, 22 одлуке израђене преко рока од 60 дана. Ожалбених одлука је било 51, од тога 32 потврђене, или 62,75%, 8 преиначених, или 15,69%, и 11 укинутих, или 21,57%.

У Р реферици укупно 1 предмет у раду, 1 решен.

Укупан проценат испуњења норме је износио 84,87%.

Увидом у извештај о раду Првог општинског суда у Београду за 2006, 2007 и 2008. годину, утврђено је проценат укинутих одлука парничног одељења Првог општинског суда у Београду износио:

- у 2006. години 31,67%
- у 2007. години 24,9%
- у 2008. години 20,93%

Из извештаја Првог основног суда у Београду VIII.Су.бр. 3/12 од 05.01.2012. године о броју предмета у којима је Л.Ш.П. израдила одлуке након истека рока од 60 дана, за период од 2006. до 2008. године, утврђено је да је подносилац приговора у 57 предмета израдила одлуке након истека рока од 60 дана. Међу наведеним предметима су и:

- П.бр.1238/03, главна расправа закључена 17.04.2008. године, а одлука експедована 29.10.2008. године, након 6 месеци и 12 дана
- П.бр.2019/03, главна расправа закључена 03.03.2008. године, а одлука експедована 05.09.2008. године, након 6 месеци и 2 дана
- П.бр.2278/04, главна расправа закључена 29.01.2007. године, а одлука експедована 27.07.2007. године, након 5 месеци и 28 дана
- П.бр.10477/05, главна расправа закључена 28.01.2008. године, а одлука експедована 25.09.2008. године, након 7 месеци и 27 дана
- П.бр.9187/06, главна расправа закључена 27.03.2007. године, а одлука експедована 28.09.2007. године, након 6 месеци и 1 дан

Према ставу сталног састава Високог савета судства разлози са сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка приложене на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора, Високи савет судства налази да подносилац приговора није испунила услов оспособљености и стручности.

На основу процента укинутих одлука подносиоца приговора у посматраном трогодишњем периоду, што је утврђено из извештаја о раду Л.Ш.П., судије Првог општинског суда у Београду за 2006, 2007 и 2008. годину (Т-2 образац), утврђено је да подносилац приговора није испунила критеријум стручности, јер је имала грубих негативних одступања у погледу квалитета рада у односу на прописана Мерила за оцену минимума успешности за вршење судијске дужности, а који у парничној материји износи 25%. Наиме, у 2006. години, проценат укинутих одлука подносиоца

приговора је износио 50%, док је проценат укинутих одлука парничног одељења Првог општинског суда у Београду износио 31,67%. У 2007. години, проценат укинутих одлука подносиоца приговора је износио 33,33%, док је проценат укинутих одлука парничног одељења Првог општинског суда у Београду износио 24,9%. У 2008. години, проценат укинутих одлука подносиоца приговора је износио 21,57%, док је проценат укинутих одлука парничног одељења Првог општинског суда у Београду износио 20,93%.

Одредбом члана 5 Правила је прописано да подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност, и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима. Подносилац приговора је у 2006. и 2007. години имала груба негативна одступања у односу на проценат укинутих одлука прописан Мерилима, а у све три посматране године имала је већи проценат укинутих одлука у односу на проценат парничног одељења Првог општинског суда у Београду, у коме је обављала судијску дужност, из којих разлога је ВСС утврдио да није испунила критеријум стручности.

Према извештају Т2 укупно је 54 одлуке израдила након 30 дана од чега 24 након 60 дана, а према извештају Првог основног суда у Београду од 5. јануара 2012. године, је израдила 58 одлука након рока од 60 дана. У свом изјашњењу подносилац приговора је 26. јануара 2012. године изнела да је у 54 предмета одлуке израдила након рока од 60 дана. У појединим предметима израда одлука трајала и више од 6 месеци, као на пример у предметима П.бр.1238/03, П.бр.2019/03, П.бр.10477/05, П.бр.9187/06. Сходно одредбама Закона о парничном поступку, само у сложенијим предметима је допуштено прекорачење рока од осам дана за израду одлуке, и то највише за још 15 дана, тако да ни Закон о парничном поступку, нити Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности („Службени гласник РС“, бр. 80/15) не допуштају продужење рока за израду одлука преко 30 дана. Занемаривањем прописаних рокова у овако великом броју предмета, и грубим прекорачивањем законом прописаних рокова за израду писменог отправака одлуке, странкама се ускраћује право на суђење у разумном року. Одредбом члана 14 став 1 тачка 7 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова је прописано да се разлози за сумњу у стручност и оспособљеност кандидата образују у зависности од времена израде одлука.

Увидом у у извештај о раду Л.Ш.П. (Т-2 образац), утврђено је да подносилац приговора ни у једној од посматраних година није испунила норму предвиђену чланом 4 Мерилима. 2006. године проценат испуњења норме је износио 43,36%, али је поступала од 22. маја 2006. године, 2007. године проценат испуњења норме је износио 83,34%, а 2008. године проценат испуњења норме је износио 84,87%, и ако је имала довољан број предмета у раду јер јој је на крају 2006. године остало нерешених 312 предмета, у 2007. години остало нерешених 323 предмета, а у 2008. години остало нерешених 318 предмета, из ових разлога није испунила критеријум оспособљености, сходно члану 6 став 1 Правила.

Имајући у виду одредбу члана 5 и 6 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, Високи савет судства је

утврдио да подносилац приговора није испунила критеријум стручности и оспособљености.

Стални састав Високог савета судства је ценио свеобухватни рад подносиоца приговора и околност да је подносилац приговора испунио критеријум достојности, али то није могло бити од утицаја на доношење другачије одлуке по приговору, с обзиром да подносилац приговора мора истовремено, кумулативно, испуњавати све услове прописане Законом о судијама, како опште, тако и остале услове који су прописани чланом 45 - у погледу стручности, оспособљености и достојности за вршење судијске дужности. Имајући у виду да подносилац приговора не испуњава услов у погледу оспособљености и стручности, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и сходно томе, престанак судијске дужности.

Имајући у виду напред наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и заснована на закону.

На основу свих изнетих и утврђених чињеница, Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука Високог савета судства број 119-05-00696/2010-01 од 14.06.2010. године, те је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености сходно чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, имало места примени одредбе члана 101. став 1. Закона о судијама, а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, те је приговор одбијен и Одлука Високог савета судства број 119-05-00696/2010-01 од 14.06.2010. године потврђена у смислу одредбе члана 29. Правила, а у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из Одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић



Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

1. Подносиоцу приговора
2. Архиви Високог савета судства